

בש"פ 1862/19 - סרוליקטאייב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1862/19

לפני: כבוד הרשמת שרית עבדיאן

המבקש: סרוליקטאייב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להארכת מועד להגשת ערר; תגובת המשיבה; תשובת המבקש מיום 26.3.2019

החלטה

לפני בקשה להארכת מועד להגשת ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 26.12.2018 (בע"ח 12054-12-18) שהכריעה בבקשה לפי סעיף 74 לחוקסדרהדיןהפלילי [נוסחמשולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החוק).

במסגרת ההחלטה דחה בית המשפט המחוזי בקשה מטעם המבקש לקבלת רשימת חומרי חקירה מן המשיבה כשהיא אחידה ורציפה. בית המשפט המחוזי עמד על כך שככלל אין חובה שבדין כי רשימת חומרי חקירה תהא רצופה ועשויה לפי מספרים עולים, וכי בנסיבות העניין חלוקה של חומרי החקירה לפי אישומים היא "מעל ומעבר לנדרש".

כידוע, המועד להגשת ערר על החלטה לפי סעיף 74 לחוק הוא 30 ימים מיום מתן ההחלטה, ואולם בית המשפט רשאי להאריך את המועד "מטעמים שיירשמו" (סעיף 74(ה) לחוק). בפסיקת רשמי בית משפט זה הובהה הדעה כי אמת המידה שיש להחיל על בקשות כגון דא היא אמת מידה מסוג "טעם ממשי המניח את הדעת" (ראו: בש"פ 8007/17 פלוני נ' מדינת

עמוד 1

ישראל (14.12.2017) (להלן: עניין פלוני)).

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לה סבורני כי היא אינה עומדת באמת מידה זו (ואף לא באמת מידה מקלה יותר). הבקשה הוגשה כחודש וחצי לאחר שחלף המועד להגשת הערר. מדובר באיחור ניכר ומשמעותי. לא ראיתי לקבל את טענתו של המבקש כי חילופי הייצוג מצדיקים את הארכת המועד למרות איחור ניכר זה. בא-כוח המבקש לא ציין את המועד המדויק בו נטל על עצמו את ייצוגו של המבקש (והבקשה אף לא נתמכה בתצהיר כדין). ואולם, אף אם אניח לטובתו של המבקש כי חילופי הייצוג התבצעו לאחר חלוף המועד להגשת ערר, הרי שבא-כוח המבקש לא הניח טעם מבורר לכך שהבקשה לא הוגשה בסמוך לאחר מינויו, אלא כחודש וחצי לאחר מכן. בעניין זה אציין את דבריו של כבוד הרשם ג' לובינסקי זיובעניין פלוניהנ"ל שלפיהם "אין זה מתקבל על הדעת שכל אימת שנאשם יחליף את ייצוגו, יהיה בכך משום טעם מספק להארכת מועד להגשת ערר על החלטה הדוחה בקשה לעיון בחומר חקירה" (שם, בפסקה 10).

אף טענתו של המבקש כי הערר לא הוגש בשל כך שעתר לבית המשפט המחוזי בבקשה נוספת לפי סעיף 74 לחוק "בתקוה כי לאחר סיום ההליך יוכל להגיש ערר כולל", אינה מהווה טעם מבורר להארכת מועד. מדובר בהחלטה מודעת של המבקש, שהנו מיוצג, אשר אינה מצדיקה הארכת מועד להגשת הערר (השוו: בש"פ 7314/13 פלונינ' מדינת ישראל (4.11.2013); בש"פ 9098/18 סבחנ' מדינת ישראל, בפסקה 7 (2.1.2019)).

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ' באדר ב' התשע"ט (27.3.2019).

שרית עבדיאן
ר ש מ ת